

[Jørgen Jørgensen.]

hvis alle de borgerlige Partier gaar sammen i en stor antisocialistisk Blok.

Jeg ved nok, det er blevet moderne at tale om, at alle de borgerlige Partier er liberale. Navnlig de Konservative er for Tiden saa voldsomt liberale. Det har de ikke altid været, og jeg tror heller ikke, man skal regne alt for sikkert med, at det er noget varigt. For Tiden er Toldbeskyttelse og Industribeskyttelse i gammeldags Forstand ikke politiske Diskussionsemner. Disse Ting ordnes i vore Dage gennem Valutacentral, og slige Kontorer. (*Kristen Amby*: Det er meget værre!). Det er sikkert meget værre, men det er ogsaa noget, vi bør afskaffe. Det vil vi ikke føre Politik paa at bevare. Men der blev i sin Tid ført Politik ogsaa af det ærede Medlems Parti paa at bevare Toldbeskyttelse af nogenlunde samme Karakter som Valutacentralen nu. Det er Forskellen.

Selv om disse Ting ikke er aktuelle i dette Øjeblik, dæmrer der noget forude om Rationalisering og Stordrift, som en skønne Dag kan blive et politisk Problem ogsaa her i Landet, og da kan det godt være, vi faar at se helt andre politiske Konstellationer end dem, vi ser i Dag.

Vi vil i Det radikale Venstre virke for, at social Interesse og Forstaaelse kan faa større og stadig større Raaderum i vort Folk, men vi vil samtidig arbejde for en Samfundsordning, der giver Erhvervslivet saadanne Vilkaar at arbejde under, at der kan blive økonomiske Muligheder for nye sociale Fremskridt. Det maa være Formaalet i ethvert demokratisk Samfund.

Det, vi maa samle Opmærksomheden om, naar vi nu for Alvor skal i Gang med Genopbygningen, er en Politik, hvor de økonomiske Interessesæmninger ikke skaber et saadant Modsetningsforhold i Befolkningen, at de almene Hensyn trænges til Side. Vi maa se i Øjnene, at vi skal igennem en Periode, hvor alle maa give Afkald, hvor alle maa bringe Ofre. I 1945 appellerede Det radikale Venstre til Sammenhold og Samarbejde, fordi Landet havde Brug for hele Folkets Indsats. Den samme Appel vil jeg rette nu. Arbejde, Produktion, Samarbejde og Solidaritet er det, Landet trænger til. Det er Fundamentet, den nye Tid maa bygges paa. Til en Genopbygning paa dette Grundlag kan jeg tilsige Det radikale Venstres ubetingede Støtte.

Aksel Larsen: Jeg maa komplimentere det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen for den virkelige Smidighed og Elegance, hvormed han er sprunget ud af den antisociali-

stiske Blok og efter i 2 Aar at have ageret Støtteparti for Venstreregeringen har etableret sig som Støtteparti for Regeringen Hedtoft.

Maa jeg i øvrigt sige, at Folketingsvalgets betydningsfuldeste Resultat var, at Landet blev befriet fra Venstreregeringen, som aldrig har haft et Flertal af Folket bag sig, men som kun ved Lodder og Trisser formaaede at skaffe sig Flertal i Folketinget, og som gennem sin økonomisk fordærvelige og politisk og socialt reaktionære Virksomhed havde formaaet at gøre sig endda usædvanligt forhadet hos Befolkningens Flertal.

Det var i Strid med Vælgerafgørelsen den 30. Oktober 1945, at Venstreregeringen kom til, og naar man ser paa Partistillingen i Folketinget, kan man kun komme til den Erkendelse, at Socialdemokratiets Villighed til at danne Regering efter Valget den 28. Oktober i Aar i sig selv er en Fordømmelse af Partiets Holdning i 1945.

Det synes at have været forbundet med ret store Vanskeligheder at faa dannet den Regering, vi nu har. Jeg tænker her ikke blot paa Venstres krampagtige Forsøg paa at beholde Regeringsmagten, Forsøg, der var ligesaa uværdige som de paa Forhaand var dømt til at mislykkes, men som i hvert Fald hjalp de nu forhenværende Ministre til at bevare deres Taburetter ud over den i en vis Henseende skelsættende Dato den 7. November, men jeg tænker ogsaa paa de Vanskeligheder ved det nye Ministeriums Personsammensætning, der har givet sig Udtryk i Ministrenes formidable Antal. Hvis det er Mængden, der skal gøre det, og det er det jo visse Steder, saa er naturligvis alt saare godt, men Hovedsagen er dog, at Arbejdet bliver gjort og gjort rigtigt, og mon ikke lidt færre Kokke kunde have sikret en baade billigere og bedre Madlavning. Jeg vil naturligvis ikke med denne Bemærkning paa nogen Maade slutte mig til den Anskuelse, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen bekendtgjorde her fra Talerstolen i Gaar. Jeg er absolut ikke af den Mening, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen gav Udtryk for, og siger ikke som hans i en vis Henseende større Forgænger paa den verdenspolitiske Arena, at Kvinder hører hjemme i Køkken, Bryggers og Børneværelse og ikke har noget at gøre med Politik og Regering. Jeg finder det aldeles udmærket, at der i hvert Fald er optaget een Kvinde i Regeringen, men det forekommer mig ikke helt godt, at man ikke, navnlig ikke naar man laver en saa lang Ministerliste, kunde finde et Fagministerium til hende, men at man for overhovedet for at faa en Kvinde med i